

Dirigentportrettet

Bjørn Vevang

Som treåring fikk han en xylofon av sin mor. Etter kort tid kunne han gjengi sanger fra barne-tv på instrumentet. Senere ble han introdusert for pianoet og som fireåring begynte han i musikkundervisning hos Randi Bachke. Det ble raskt slått fast at gutten hadde absolutt gehør og etter hvert som han ble eldre fikk musikk-læreren et sterkt ønske om at han skulle satse på musikken. I dag er Bjørn Vevang kantor og kordirigent med en innholdsrik historie både foran og bak seg.

Da Vevang begynte på videregående var målet for fremtiden å bli lege. Han valgte alle de fagene han trengte til en fremtidig lege-utdanning, men da matematikklæreren hintet om at han kanskje ikke burde gjøre det så vanskelig for seg selv, sluttet han på skolen «i protest». Han fikk seg jobb som taffelpianist på Teater-grillen, i Olavshallen og i Palmehaven på Britannia Hotell. I flere år spilte han piano for gjestene, og hadde gitt opp legedrømmen.

En kveld på jobb traff han en kirkeorganist som inviterte ham til å komme å prøve orgelet i Hegra kirke. Ettersom Vevang kun jobbet kveld, takket han ja til tilbudet og dro til Meråker for å teste dette. Presten og menighetsrådgiveren; som lenge hadde manglet organist i kirken, tilbød jobben til Vevang. Slik trådte kirkemusikk og orgelspill inn i livet hans og fra 1996 arbeidet han i både Hegra og Meråker kirke. Han manglet erfaring med akkurat orgel, men lærte litt og litt for hver gang han spilte.

Gjennom organistposten fikk han opp øynene for korsang og kordireksjon. Han dirigerte et sammensatt kor med elever fra Trondheim Katedralskole og Adolf Øien Skole, og ble deretter inspirert til å begynne på kurs og skolering. Etter en stund på Lørdagsskolen med Bjørn Sigurd Skjelbred fikk han i år 2000 spørsmål om å overta Lånke Kor-All på Stjørdal. Spent og med nervene i høyspenn dro han for å møte koret for første gang. Han husker at oppvarmingen var spesielt skummel, ettersom han egentlig ikke ante hva han gikk til.

Koret fra Stjørdal ble på mange måter en portal, og i 2001 overtok han dirigentrollen i Hommelvik Sangforening. Han lærte mye underveis, men lærelysten tok ham i 2004 til Musikkonservatoriet. Der gikk Vevang i lære hos Bjørn Moe, som er dirigent for Nidaros-domens Guttekor. Moe ble raskt et stort forbilde for ham. Etter fire år på Konservatoriet reiste han til Frankrike og tok solistdiplom i orgel. Han bosatte seg i Paris hvor han spilte gregoriansk musikk og dirigerte kor i to år før han flyttet hjem til Norge. Der fikk han etter hvert et vikariat i Domen. Dette ble en tid som han beskriver som veldig stas og lærerik.

Plutselig sto et av Vevangs største, men også mest krevende opplevelser for tur. Han fikk høre om en ledig domkantorstilling i København, og bare for moro skyld søkte han på jobben. Han hadde aldri i livet trodd han skulle få den, men etter prøvespill og dirigering ble han tildelt stillingen. Her åpnet det seg en helt ny korverden. I domkirken ved navn Vor Frue Kirke arbeidet det 16 profesjonelle kirkesangere, og hver morgen ble det innspilt morgenandakt på radio i kirken. Sangerne kom klokken 07:30 om morgenen, fikk utdelt noter der og da, og klokken 08:03 var det klart for sang og direksjon på dansk radio. Vevang forteller at sangernes forventninger og snev av divanykker gjorde jobben enda mer krevende. Dersom noe ikke ble som kirkesangerne ville, fikk han klar beskjed om hvordan de ville ha det. Likevel beskriver han det som et godt og lærerikt samarbeid.

Dirigentportrettet

Utenom morgenandakten fikk han spille og dirigere koret i mange ulike kirkeseremonier. Koret ble dermed et verktøy, og samspillet mellom dirigent og kor ble definitivt avgjørende for kvaliteten.

Selv om jobben i Danmark var både krevende og givende, var det i Norge han hadde kjæresten og familien sin, og da kantorstillingen i Melhus kirke ble ledig var valget ganske enkelt. Etter året i Danmark med radio og profesjonelt kor, virket ingenting skummelt lenger. Det var godt å komme hjem til Trøndelag, og i ryggsekken hadde han motivasjon så det holdt. Kantorjobben på Melhus inneholdt ingen dirigentrolle, så i 2008/2009 overtok han Songlaget Våren Byneset og Stjørdal Blandakor. Etter et knapt år ble Songlaget Våren byttet ut med Fosenlaget Sangkor, Sangkoret Lundarljom og året etter Trøndernes Mannsangforening. Vevang sier at denne perioden var litt basert på å prøve seg frem. Det er viktig at både kor og dirigent drar nytte av samarbeidet for at det skal være noe poeng.

I årene som fulgte fikk han oppleve mange ulike kor. En av de største opplevelsene han fikk var samarbeidet med Hauka Mannskor. Selv om det var langt å kjøre, beskriver han mannskoret som et unikt kor og et spennende samarbeid han lærte mye av. I 2011 overtok han Ritardando og Cantilena samtidig som han sluttet i Sangkoret Lundarljom. I 2012 begynte han et samarbeid med Koret Våren Viggja og sluttet i Trøndernes Mannsangforening til sommeren 2015 etter nærmere fem år.

Ingen kan si at Bjørn Vevang ikke har hatt en spennende fortid i musikkens verden. Med en bachelor og mastergrad i kirkemusikk fra NTNU, Superieur og perfectionnement i orgelutøvelse fra Paris, kunnskaper fra Musikkonservatoriet og toårig korledelse fra Universitetet i Tromsø ved Ragnar Rasmussen har han sekken full av nyttige erfaringer fra skolebenken, men definitivt også fra ulike kor- og orgeljobber. Han trekker spesielt frem Bjørn Moe og Ragnar Rasmussen som store forbilder. De har begge gitt ham lyst til å være dirigent fremfor å være instrumentalist. Fellesskapet og dynamikken i korene er det han setter mest pris på med å være dirigent.

Da Vevang fikk spørsmålet om hva som er hans største korminne, skimtes nesten en liten tåre i øyekroken. Han forteller at da hans interesse for klassisk musikk begynte å vokse på 90-tallet, kjøpte han en CD med Mozarts Große Messe. Dette var den første klassiske CD-en han kjøpte, mye på grunn av det fine coveret. Verket på CD-platen skulle vise seg å bergta ham fullstendig, og Große Messe ble raskt hans favorittverk. I april 2014 fikk han for første gang muligheten til å gjøre verket med et stort kor og orkester. Etter ett års øving, støtte fra Kulturrådet og med dyktige musikere fikk han lede favorittverket i Melhus kirke og Vår Frue Kirke. Dette er et korminne han vil ha med seg for resten av livet.

På sensommeren begynner det å krible i fingrene til dirigenten, og han gleder seg alltid til å komme i gang igjen etter noen måneders ferie. I høst har han overtatt koret Heimklang, og gleder seg veldig til å arbeide frem god musikk sammen med dem. Han beskriver dem som et godt kor, og husker dem godt fra 80- og 90-tallet som en stor og fremgangsrik gruppe. Hans kortsiktige mål er å bli kjent med koret som gruppe, og at koret skal bli kjent med ham. Likevel har han også langsiktige ambisjoner, og ønsker å bidra til å gjøre Heimklang enda bedre. I tillegg leder han fremdeles Ritardando, og vil delta med dem i NM for Kor i oktober. I november skal han delta på et dirigentkurs på Røros med Anders Jalkéus, og har med dette en innholdsrik høst foran seg.

Vi ønsker Bjørn Vevang lykke til videre med alle sine prosjekter!

Susann Dahl

